

Hundeførernes brug af ikke-registrerede hunde

Egentlig burde det ikke være nødvendigt at skrive om brug af ikke-registrerede hunde, da det er i klar modstrid med bekendtgørelsen, og Naturstyrelsen er grundlæggende forpligtiget til at tilbagekalde legitimationen ved konstateret brug af anden hund end den, der har bestået Egnethedsprøven. Når det alligevel er nødvendigt, skyldes det et behov for helt at klarlægge problematikken og ikke mindst, at der ved Efteruddannelsen i Oksbøl blev nævnt, at i helt særlige tilfælde kan det gøres indenfor bekendtgørelsens rammer.

Unghund.

Det har aldrig været hensigten, at andre hunde end de legitimerede kan anvendes til eftersøgninger i regi af Schweissregistret. Det kan kun - uden at være i strid med bekendtgørelsen - lade sig gøre, hvis man inden eftersøgning med en legitimeret hund igangsættes, får den jagtberettigedes tilladelse til at afprøve en endnu ikke registreret unghund med det klare formål at dygtiggøre hunden. Det er lige så klart, at der hurtigt og uopsætteligt skal indsættes en registreret hund umiddelbart derefter, hvis dyret ikke findes, ligesom der ikke kan krydses ejendomsskel ved eftersøgningen med unghunden.

Hvad risikerer man?

Der kan med rette sættes spørgsmålstegn ved, om det tjener dyrets tarv, og her er det i den grad op til den enkelte hundefører at træde varsomt, da et fejlskøn kun kan lastes den pågældende hundefører. Det er således Naturstyrelsens opfattelse, at brug af en ikke-registreret hund lig ovenstående kun bør finde sted i meget få situationer og kun efter nøje overvejelse og altid under ordnede forhold med den jagtberettigedes tilladelse. Der er selv under sådanne forhold risiko for, at hundeføreren kan vurderes til at tilsidesætte dyrets tarv og bekendtgørelsens ordlyd. Det er altså op til den enkelte hundefører at gøre sig de nødvendige overvejelser.

Hetzhund.

Brug af ikke-registreret hund til hetz-brug er ikke lovlig og kan under ingen omstændigheder henføres til bekendtgørelsen. Her er entydigt tale om en overlagt handling, der klart overtræder bekendtgørelsens ordlyd, selvom hensynet til dyrets tarv også kan synes vigtigt her. Til gengæld kan der her ikke argumenteres for dygtiggørelse, og der vil altid kunne rekvireres en register-hund, der magter hetzen. Finder dette alligevel sted vil legitimationen blive inddraget.

Kvalitet er lig med afprøvning.

Registeret kan ikke og vil aldrig blive et korps af mere eller mindre egnede hunde uden afprøvning, hvor afprøvningen i dag er den eneste garanti for kvalitet. Har man en registreret hund, der ikke magter hetzen, skal denne forsøges løst kvalificeret af en anden hundefører, og man skal i hetzkrævende eftersøgninger søge hjælp hos kollegaer, der har hunde, der har skarpheden og viljen til at stoppe dyret.

At den ideelle registerhund både sporer og hetzer er der ingen tvivl om, og det er også Registerets mål at nå dertil. Vi er langt med opfyldelsen af kriteriet, og bekendtgørelsen og de administrative rammer giver os muligheden for at nå i mål - også med denne meget vigtige detalje i eftersøgningsarbejdet.

Per Hyttel